

Ja, vi elsker dette landet

Rikard NORDRAAK (1842 - 1866)

Ja, vi els-ker det-te lan-det, som det sti-ger frem,

fu-ret, vær-bitt o-ver van-net, med de tu-sen hjem.

Els-ker, els-ker det og ten-ker på vår far og mor og den

sa-ga-natt som sen-ker drøm-me på vår jord, og den

sa-ga-natt som sen-ker, sen-ker drøm-me på vår jord.

2

Dette landet Harald berget
med sin kjemperad,
dette landet Håkon verget
medens Øyvind kvad.
Olav på det landet malte
korset med sitt blod,
fra dets høye Sverre talte
Roma midt imot.

7

Norske mann i hus og hytte,
takk din store Gud!
Landet ville han beskytte,
skjønt det mørkt så ut.
Alt hva fedrene har kjempet,
mødrene har grett,
har den Herre stille lempet,
så vi vant vår rett.

8

Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem,
furet, værbitt over vannet,
med de tusen hjem.
Og som fedres kamp har hevet
det av nød til seir,
også vi, når det blir krevet,
for dets fred slår leir.

BJØRNSTJERNE BJØRNSON
(1832-1910), 1864

Ja, vi elsker dette landet*

1

Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem
furet, værbit
over vannet,
med de tusen hjem.
Elsker, elsker det
og tenker
på vår far (*sing.*) og mor (*sing.*)
og den saganatt
som senker
drømme på vår jord.

Ja, wir lieben dieses Land,
wie es aufsteigt
zerfurcht, verwittert
aus (*wörtl.* über) dem Wasser,
mit den tausend Heimstätten.
(Wir) lieben, lieben es,
und denken
an unsere Väter und (unsere) Mütter
und die Saganacht,
die senkt
Traum auf unsere Erde.

2

Dette landet Harald¹ berget
med sin kjemperad,
dette landet Håkon² verget
medens Øyvind³ kvad.
Olav⁴ på det landet
malte korset
med sitt blod,
fra dets høye Sverre⁵ talte
Roma midt imot.

Dieses Land Harald barg (rettete),
mit seiner Heldenschar,
dieses Land Håkon verteidigte,
während Øyvind sang.
Olav auf das Land
hat gemalt das Kreuz
mit seinem Blut,
von dessen Höhe Sverre sprach
Rom hingegen.

7

Norske mann
i hus og hytte,
takk din store Gud!
Landet ville han beskytte,
skjønt det mørkt så ut.
Alt hva fedrene
har kjempet,
mødrene har grett,
har den Herre stille lempet,
så vi vant vår rett.

Norwegischer Mann
in Haus und Hütte,
danke deinem großen Gott!
Das Land wollte er beschützen,
obwohl es dunkel aussah.
Alles, was die Väter
haben erkämpft,
die Mütter [haben] erweint,
hat der Herr still gefügt,
so dass wir gewannen unser Recht.

8

Ja, vi elsker dette landet,	Ja, wir lieben dieses Land,
som det stiger frem	wie es aufsteigt,
furet, værbit	zerfurcht, verwittert
over vannet,	über dem Wasser,
med de tusen hjem.	mit den tausend Heimen.
Og som fedres kamp	Und so wie der Väter Kampf
har hevet	hat erhoben
det av nød til seir,	es von Not zu Sieg,
også vi,	auch wir (wollen),
når det blir krevet,	wenn es wird gefordert,
for dets fred	für seinen Frieden
slår leir.	aufschlagen Lager
	(um eventuell zu kämpfen).

* Als Nationalhymne wird das Lied nur mit den Strophen 1, 7 und 8 gesungen

¹ König *Harald* I. Hårfager (Schönhaar) (~850 - ~933)

² König *Håkon* I. der Gute; Sohn von Harald I.; regierte von 935 - ~959/961

³ *Øyvind* Skaldaspillir; lebte im 10. Jh.; Anhänger Håkons I., den er im *Håkonarmal* besang; *Skalde* (altnord. *skáld*, Dichter) Hofdichter in Norwegen und Island

⁴ *Olav* II. Haraldsson der Heilige, (~995, fiel 1030 bei Stiklestad im Kampf gegen die Dänen). Olav vollendete die Christianisierung Norwegens; Patron Norwegens; Fest: 29. Juli (sein Todestag)

⁵ *Sverre* Sigurdsson (1151-1202), König seit 1184.